

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda: főtér, Szabó-féle ház 2-ik emelet, hova e lap szellemi részét illető közlemények intézen- tők, Bérmentellen levelek csak ismert kezekről fo- gadtatnak el.	Előfizetési feltételek: Vidékre postán, vagy helyben hához hordva: Egész évre 15 ft — kr. Félévre 7 „ 50 „ Negyedévre 3 „ 75 „	Hirdetmények díja: 4 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden következőknél 3 ujkr szá- mittatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásánál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek fel. Bélyegdíj külön 30 ujkr. Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.	Kiadói hivatal: Bettelheim testvérek könyvkereskedésében (főtér), hova e lap anyagi részét illető közlemények, (előfizetési pénz, kiadásakörülípanaszok, hirdetmények) bérmentesen intézendők.
---	---	---	---

Pest, november 11-én.

(K. G.) A politika némileg ködfátyolképekhez hasonló; egyik fontosabb kérdés elvonul a szem látköréből, sőt még el sem vonult, már a másiknak körvonalai látszanak.

Ma ismét a görög kérdés van előtérben határozottan, míg hátul a római kérdés világosan látszik s nem tudjuk, holnap nem ismét az vonja-e magára egész figyelmünket.

A görög ügyet illetőleg híre járt Párisban, hogy a hellének köztársaságot akarnak, de a hir, mint általában, elnémult újra.

A görögök körülbelől tudják és tudhatják, hogy védhatalom szövetsége nélkül meg nem állhatnak a mai viszonyok és constellatiók közepett.

Ki lesz görög király, nehéz lenne előre csak hozzávetőleg is meghatározni; olasz lapok azt hiszik, Amadeus savoyi hercegnek legtöbb kilátása van a megválasztásra, mert legtöbb rokonszeny mutatkozik az országban iránta és az angol kormány azon nyilatkozata, mely az 1830-ki jegyzőkönyvhez ragaszkodik, a lehatalmasabb praetendenseket a versenytől kizárja.

Miksa osztrák főherceg² kijelentéséről is beszéltek; de a bécsi „Presse“ maga mondja, hogy a görögök, midőn a bajor herceget elűzték, ezt nem azért tették, hogy osztrák főherceget hívjanak meg helyére.

Eddig minden oda mutat, hogy még a görögök saját területükön a szervezkedés műveléssel foglalkoznak, bárkit válasszanak királyokul, az európai nagyhatalmak nem igen tesznek egy szalmaszálat is utjokba; de mihelyt e határon túl terjeszkednek, a mily előmozdító szövetségest találnak Oroszországban, oly határozottan akadályozó ellenükké válnék Nagybritannia, s aztán, mivel mindenben, itt is Franciaország fogna határozni, a mint az egyik vagy másik mérlegbe vetné politikai befolyása súlyát.

A görögök ez alatt nemcsak szervezkednek, de az annexiót a szellemi téren az olasz államférfiaktól úgy látszik megtanulták.

Valamint Turinban elhatározták volt, hogy a pápai birtokból jövő képviselők is nemcsak megjelenhetnek a parlamentben, de ott szavazati joggal is bírnak, úgy a görögök is azon vannak, hogy a f. hó 25-én vagy 27-én összeülő nemzeti gyűlésben helyök legyen a görög királysághoz nem tartozó helléneknek is s így az erkölcsi bekebelezés tényleg megfejtessék.

Nagybritannia méltán tarthat attól, hogy ez uton a joniai szigetek, Epirus, Thessalia s a többi mind a görög nemzeti congressusba vándorol s legalább, ha következetes marad, nem akadályozhatja Görögországon azt, mit Olaszországban előmozdított.

Oroszország csak örövendhet e törekvésnek, mert esalhatatlan tény, hogy Görögország terjeszkedése a török birodalom fölbomlására vezet.

A görögök egyébiránt okulva az olaszok példáján, kiknek mai legnagyobb bajuk a katonai szervezkedés lassu haladása, mindent erre fordítanak. A főhivatalnokok és tisztek nagy része önkényt lemond fizetéséről, hogy az államnak essék az nyereségyül; a kereskedők vetekednek önkényes adományaikkal s a nagyobb városok lakói még a határidő letelte előtt fizetik adójukat.

Olaszországból tetemes haderő készül önkényesekből Görögországba s ha a „Patrie“ egy híre valónak bizonyul, Türr és Klapka tábornokok készségüket jelentették ki arra nézve, hogy a görög ügy védelmére kardjukat följajánlják, ha erre az ideiglenes kormány szólítandja fel őket.

A „Morning Post“ szerint Otto király üres pénztárt hagyott hátra Görögországnak.

A római kérdésben annyit tudunk, hogy a francia kormány nem szűnik meg legjobb akaratu unszolásai ismétlésével mind Rómában, mind Turinban.

A „Monarchie Nationale“ szerint a „France“ azon híte, mintha Drouyn de Lhuys Durando olasz külügyér sürgető jegyzékét mellőzte volna, valótlán. Már az, hogy az előbbinek jegyzéke a római kérdésnek sürgető voltát bizonyítja, el van ismerve a francia kormány részéről, hogy Durando kívánatai alaposak.

Napoleon herceg röpirata, mely mindazon okmányokat tartalmazza, melyek legutóbbi államtanácsi beszédének alapját képezték, Hubani a herceg titkárának neve alatt a napokban fog megjelenni. Viszont Laguerrière államtanácsos is újból egy cikksorozatot szándékozik a „France“ hullámai közé bocsátani.

A köztársasági párt újból fölűti fejét Franciaországban. A titkos nyomdák erőlesen működnek.

Legközelebb újabb falragasz alaku kiáltvány jelent meg: Republique universelle. 2-e Bulletin 28 Octobre 1862³ fölirattal.

E kiáltvány élethalál-harcot hirdet Napoleon ellen. Részletezi az októberi politikai mozzanatokat s a napoleoni politika valódi céljairól igyekszik felvilágosítani a közvéleményt. Azt állítja, azon két olaszt, ki-

ket a Comedie Francaiseban elfogtak, St. Cloudban azonnal felakasztották.

Ezzel némi kapcsolatban áll egy sveiczi lap azon jelentése, hogy a legutóbbi Marseilleben tartott lakomán, melyet a tengerentuli társulat rendezett s melyen Fould miniszter és vagy 300 marseillei kereskedő volt jelen, a császárra mondott pohárköszöntésre mély hallgatással feleltek a jelenlévők.

E nyomással, melyet egyik másik az olaszbaráti párt manœuvre-ének tart, oda akarják vinni a császárt, lépjen ki újra a habozás ködéből s haladjon egyenesen az általa tervezett s annyszor jóváhagyott olasz egy-ség felé.

A „Patrie“ különben már előre jelenti, hogy a pápától nyerdő engedményekhez alig van remény s ha a kibékülés rövid idő alatt nem létesül, Drouyn Lhuysnak el kellend hagynia a tért, melyet rövid időre elfoglalt.

Emlékezés a multa, pillantás a jelenre.

Györök, nov. 10. Midőn a politikai szélségsendet a mindinkább inkább előtérbe lépő kiegyezkedésről hírek szakítják meg; és sokan a bizonyosság némi színezetével állítják, hogy a mindkét oldalról már tarthatlanná válván a helyzet, ennek közelebbi megváltoztatása várható s újra megnyílnak előttünk az alkotmányos szabadság sorompói s a merev zsibbadást a sürgő-forgó tevékenység váltja föl.

Szükség hogy e megyénk kebelében megjelenő lap, megyénk kiválólagos helyzetét tekintetbe véve, tisztázza az eszméket,⁴ s hogy azok kik elfogultságból, s az esélyeket tisztáni nemértésből még most is ama közelbe megkezdett hurt pengetnék: a történelem megmáshat-lan eseményeiben kimutatva találják fel állítá-saik helytelen voltát.

Alig van hazánkba megye, mely nagyobb mértékben osztakozott volna azon huzamos idő-kön keresztül hazánkat ellepett törökcsorda pusztításaiban, mint Arad; mert hogy ebben s a vele 1744-ben egyesített Zaránd megye azon részében, mely ma is Aradmegyéhez tartozik, nagyobb részben magyar lakosok laktak, mutatja azon számtalan már nagyobbára csak helyeiről ismert, még most is itt ott látható klastromoknak rom maradványai, melyek a r. kath. egyház hoz tartozó, s itt lakott magyarok között léteztek. — Majd a reformationnak hazánkban nagy elterjedése nem maradt hatás nélkül az itt levő magyarságra, már csak azon szempontból sem, hogy az ittlelvő birtokosok nagyobb része a protestans vallásnak nemcsak követői, hanem legnagyobb terjesztői is valának; mint Brandenburgi Marchio György, Massai Imre, Jaxith Péter özvegye, Petrovics Péter, Magócsi Gáspár, kik nagy tekintetűknél s terjedelmes birtokuknál fogva azt eszközölték: hogy Aradvármegyének majdnem minden magyar helységei a reformált vallást követték, mire nagy befolyással lehetett még azon körülmény is, hogy Aradvármegye ezen időszakban Erdélyországhoz tartozott, az erdélyi fejedelmek pedig nagyobb részt a reformált vallásnak buzgó követői, pátronusai valának. Azonban az Aradban levő, nemzetünk történetében nem kis viszontagságokon keresztül ment lip-pai, világosi, solymosi, boros-jenői várak, melyek a Temesvár felől nyomuló törököknek szinte utjokban valának, s azokat hatalmokban kerítő törökcsapatok pusztításainak leginkább kivalának tétetve, kik leginkább a magyar lakosokat pusztították, rabolták és öldökölték, főképp, hihető az itt levő magyar helységek nagyobb részint az 1658-ban II. Rákóczi György ellen indult, Borosjenőben egy ideig megállapodott

² Az a mi törekvésünk; a tegnapi „parlagi levél“ erre vonatkozó nézeteinkkel teljesen megegyezik. Szerk.

nagyszámu pusztító törökcsapatok által pusztitattak el; melyet Szalárdi János krónikájában így ír le:

„Siralmas vala, ugymond, nézni a sok ártatlanoknak, nagyoknak, kicsinyeknek, férfiaknak, asszonyoknak fegyverre való hanyattatásukat, keserves rabságra való hurczoltatásukat; siralmas vala nézni a haza sok szép sűrű falukkal teljes szép tartományinak rettenetes tüzzel egészen való elborittatásukat“. — Ugyan ezen időben élő borosjenői egyházvidék ref. esperestje Kolosvári István 66-ra teszi számát azon egyházaknak, melyek templomostul népestől együtt elpusztultak; melyek közül ma már csak kevés áll fenn, azok is nagyobbbrészt a kipusztított magyar lakosok helyeit elfoglalt, Erdélyből átvándorolt oláh lakosoktól lakatva. S azok közül kik megmaradtak is, egyházak nélkül levén sokan az oláhok között nemzetiségüket elveszítve felolvadtak.

Csak e futólagos vázlatból is látható, hogy egyáltalában nem áll sokaknak a velünk lakó nemzet fiai közül ezen minden alap nélkül, okadatlanul oda vetett allításuk: hogy a magyar nemzef a vele lakó többi nemzetiséget mindig elnyomni akarta volna, hazánk zivataros helyzete, s nemzetünknek ebben szenvedett veszedelme, már magának is elég gondot, s fáradságot adott; de a magyar nemzetnek soha se volt szándokában sem ilyeseket véghez vinni; sőt inkább áll az, hogy még a maga nemzeti-ségével is keveset gondolt; minthogy aradme-gyében számos helyeken eloláhosodott magyar nevéket találhatunk mint például Kovasincz helységében számtalan magyar nevéek vannak, mint Farkas, Kis, Czigány, Pribék, Bálint, Gábor, Balta, stb. kik mindannyian kétség nélkül magyar eredetűek: ez egy élőpéllda a fentebbi téves állítás ellenében.

Öszintén mondhatjuk, hogy nem az a kérdés, mit tett ezelőtt egyik, vagy másik: hanem bizodalommal lenni egymásiránt, s azon meggyőződésből indulni ki; hogy minő uton és módon tehetjük boldoggá e hont, az itt lakó népeket egyetemeslegesen; ne akarjunk kivételes állapotot, egyik vagy másik előnyére, hanem közös egyetértés által az egymásiránti kölcsönös bizodalom karjain haladjunk a czélfelé; ne sabbassa egyik a másiknak törekvését, ne mint két ellen fél álljunk szembe egymással, hanem testvérileg kezét fogva tegyünk, hassunk, és munkáljunk közös hazánk felvirágoztatására; ősi jogaink közös védelme legyen köztünk a kapocs; melynek aegise alatt mindegyik az előre haladt kor kívánalma szerént fejtheti a nemzetébeni erőket; törekedhetik egyik károsítása nélkül nemzete felemeléséhez.

Vajha belátnánk már mindannyian, hogy csak egyetértés által lehetünk nagyok, melynek alapja nem más, mint az egymásiránti kölcsönös bizodalom, ide kellene hogy hassanak azok kik magokba erőt éreznek, s tetteiket a nép hálás érzelme fogná követni.

Balogh Endre.

Körültekintés.

A „P. Lloyd“-nak írják Bécsből: Ha ön ismerni akarja a kiegyenlítés azon alapjait, melyekre az állam-miniszterium terveiben támaszkodni akar, ugy a „Don. Ztg.“ utóbbi cikkére kell önt utalnom; ez az állam-miniszter uj programja. Továbbá a következő momentumokat közölhetem önnek: 1. Az államminiszteriumban azon meggyőződésre jöttek, hogy a reichsrath oly népszerűtlen Magyarországnak, hogy e részben engedmény szükséges, ha kiegyenlítést akarnak eszközölni; 2. a központi parlament intézvénye a közös ügyekre nézve megtartandó lenne s csak épen a formát kell megtalálni, melyben ezen intézvény Magyarországra nézve is elfogadható legyen; 3. a magyar udvari kancelláriára s

alak közreműködésére a kiegyenlítési törekvésekben nem ügyelnek, hanem közvetlenül a liberális párt vezetőivel törekszenek egy kompromiszt létrehozni.

A „Presse“ hétfő esti lapja a következő tudósítást közli pesti levelezőjéről: Bécsből ide megbízható hírek érkeztek, melyek szerint úgy látszik, hogy az utolsó időkben a lapokban fölmerült békülékeny nyilatkozatok, legalább egyelőre, sikertelenek maradnak. Az államminiszterium s a magyar udv. kancellária között viszály (Zerwürfnis) tört ki, mely a válság éles jellemét ölté magára. Állítólag oly ügyekről van szó, melyek nincsenek az alkotmánykérdéssel közvetlen összeköttetésben, de melyeknek a magyar fölfogás értelmében eldöntését, mint a kiegyenlítés mulhatlan előfeltételét tekintti Forgách gróf.

Azután reggeli lapjában a „Presse“ újra fölveszi a tárgyat, s azt mondja, hogy a főbbi tudósításra alig volt szüksége arra nézve, hogy ne becsülje túl azt, mit az utóbbi időkben Magyarországon kedvezőbb hangulatnak szoktak nevezni. Bár mily figyelemmel kísérté a „Presse“ a mutatózó jeleket, de a Lajthán inneni és túli lapok polemijában a kezdő kiegyenlítés legkisebb komoly tüneténél se vette észre. Illusio nélkül beszélve, ma ott állunk szerinte, hol a magyar országgyűlés fölcsúszlása napján valánk. Mit használ minden magyar? Magyar fölfogás szerint az alkotmánykérdés további kifejtését csak az országgyűlés mozdíthatja elő s minden előzetes törekvés nagyon kétértelmű becsesl bir. Minden Somssich számára, ki alkudozásról akarna beszélni, ott van Magyarországnak egy Deákja, a hallgatás erősségének s a történeti jognak parancsnoka, melyek mögé Magyarország az országgyűlés fölcsúszlása óta elsáncolta magát. Részünkre — mondja tovább a Presse — kettő létezik: vagy érvényes lesz a február-alkotmány, vagy nem. Ha az első eset áll, akkor a miniszteriumnak nincs más választása, mint ezen alkotmányformai szabályait teljesíteni s az egyenes uton tovább haladni. Ezen esetben a miniszteri konferenciában ne legyen oly tag, kikről még nem tudni, vajjon ők is ezen alkotmány mellett vannak-e. Hogyan akarják Magyarországot a februári alkotmány részére megnyerni, ha a magyar ügyek vezetését oly férfiak kezébe teszik, ki ovatosan kerül, hogy az alkotmány szót is kimondja? Ha maga a miniszterkonferenciában ülő udv. kancellár a birodalmi alkotmány elleni ellenzése látszatát adja, mit akarunk akkor magunktól a magyaroktól. A másik eset volna, hogy azon miniszterek is, kik a februári alkotmány szerzői, követeléseikből a magyarok irányában engednek. Ha ez így van, akkor egyszerűbb és hatásosabb lenne, ha a kormány a magyar országgyűlést egybehívna, s engedményeit, mint proposíciókat terjesztene elő. Végre azt kívánja, hogy, ha csakugyan viszály létezik gróf Forgách és Schmerling között, ne egyenlitsék ezt ki kompromiszt által, melynek tartóssága nagyon problematikus, hanem keletkezzék abból tisztázás, (azt érti, hogy legyen személy-változás).

Nagy Becskerekén, nov. 9.

A mult napok városunk stereotyp, egyhangú társas életébe megint egy kis mozgást hoztak, s kedélyünk hangulata a történetek kellemes benyomása alatt megint egy időre derültebbé lőn.

Még a mult telen, midőn a folyók féktelen hullámai hazánk szép rónáit elözönlötték volt, casinonk választmánya bizottmányt küldött ki, mely egy működve előadást rendezendő vala a megyénkbeli árvízkiaróultak felsegélésére.

Minden nemesért buzgó és fogékony keblű közönségünk sietett részint közreműködésének felajánlásával, részint filléreinek összehordásával az eredményt fényessé tenni, — s ezen tapasztalás indította a választmányt arra, hogy egy állandó szini bizottságot nevezzen.

Ezen bizottmány most rendezte a harmadik előadást fele részben könyvtárunk, másik felében a budai népszínház tőkéjének növelésére, s az a helybeli szín-

házban f. hó 6-kán véghez is ment; annyival szebb és meghatóbb sikerrel, mert ez előadásban német és magyar lakosaink szoros és testvéri frigyének megpecsételését, egy czél felé törekvésök csilhatatlan, élő jelét, s örökre öszvefűzött rokonérzelmű, hű barátságuk zálogát láthattuk; mert nem pusztá külszin, midőn a magyar nemzetiség terjesztésére szánt „budai népszínház“ felsegélésére s alapítására német ajku polgártársaink szellemi tehetségeiket felajánlják, buzgón fáradoznak s kétségesen — feltékenység nélkül — áldoznak. Vajha ezt másokról is mondhatnók!

Adatott német nyelven, Castelli „zwei Freunde und ein Rock“ című 1 felvonásos vígjátéka, ezt követé magyarul „egy csésze tea“, a szünetekben az épen itt időzött Herzenberg Sándor zombori zenekara az ügy iránti tekintetből ingyen játszott, — az előadás után pedig a közönség nagy része a Cassino helyiségeiben vacsorára és tánczra összegyűlt s reggelig együtt maradt.

Ily alkalommal ugyan a szoros kritikáról való lemondás kötelesség s a jó szándék a sikerültség némi hiányát pótolhatná — de itt e helyen ki kell mondanom, hogy mind a működve urak és urhölgyek, mert játékuikkal a nézőket kielégítették, — mind a rendező urak mivel az egészet öszhangzatosan összeállították, — mind pedig a házat megtöltött s tetszését és elismerését zajosan és lelkesen nyilvánított közönség, mindent megtettek a mit amazoktól tulfeszített igényekkel várni s az utóbbitól követelni lehetett.

A megjelent kimutatás szerint az öszves: bevétele volt o. é. 262 ft 9 kr. levonandó költség „ 51 „ 45 „

marad tisztán o. é. 210 ft 64 kr. és így mi is hozzájárultunk megint egy porszemmel oly közintézet megalapításához, melyet más nemzetek talán országos erővel létesíthetni szerencsések.

Takarékpénztárunk alakulása s létrejötte már biztosítva vagyon minthogy eddig csak a helyben elkelt részvények száma is a 700-at meghaladja; de semmi kétség, hogy az aláírások az év végévi berekesztésig s míg az iverk a megyéből visszakérülnek az 1000 darab részvénynek kerül gazdája.

Igy állván e körül a dolgok az alakító bizottság a közgyűlést tüstént összehívni kötelességének tartandja, mihielyt az erre nézve választott 3 tagu albizottmány az alapszabályi és ügyrendi javaslatot beadottja; de a tervezet és természet szerint más ily honi intézetek szabályai s szervezete alapul veendőek lévén, az albizottmány — minthogy a megkeresett s felkért takarékpénztári igazgatóságok, az egy pestit kivéve, a kérést még nem teljesítették — még mulkalkodásának kezdetéhez sem juthatott s így még egy kis türelem kell.

Megyéinkben még egy új egylet van keletkezésben t. i. „Berzava szabályozó egyesület.“ Ezen czélból az illető birtokosok gyűlést tartottak de ellenkezően a szokásos eljárással legtöbbben oda nyilatkoztak, hogy az alapszabályoktól függesztik fel a társulatba való lépést; holott épen a megalakult társulatnak csak egyedül lehet joga — a program alapján — az alap-törvényt véglegesen meghatározni. — Különben, mint mondják; minden ut Rómába vezet!

Városi hatóságunk felszólítása folytán az itt állomásozó zsendár osztály utóbbi idők óta megint rendőri szolgálatokat tesz. E rendszabálynak, mint értesültem, gazdálkodás a czélja; mert 10 hajdu elbocsátása által 3000 ftot megtakarítva, a pénzügyi hatóság által, már tetemes ideje, zár alá helyezett, városi pénztáron könyvtetni reménylettek; más részt azonban halomlás szerint a városi tisztviselők fizetéseinek felemelése szándokoltatik.

Tegnap kezdték meg, a telet itt tölteni szándékozó, német színészek, Remay igazgatósága alatt előadásait s játszottak üres padok előtt. A működő erőket nem ösmerem s így meg lehet, hogy a méltányos igényeket nagyon is kielégítik, — de mindamellett, ösmerve a viszonyokat, helyzetet s hangulatot kedvező prognosticont nekik egyáltalában nem tehetek s művé-

szetők városunkban anyagi jutalmakat nehezen fog arathatni. De honnan is jönné a kedv vagy tehetség színháza pénzt költeni midőn alkalmasint a folyó évnök gazdasági és üzleti eredményeit még a jövő év is meg-sinlendi. Buzánk nem termett, még is csak 3—3 ft 50 kr az ára; borunk a nagy szárazság miatt kevés lett s azt is 2—2 1/2 ft-on vesztegetik; az egyetlen tengeri áramennyiségéhez képest legjobban fentartja magát, csöves 1 ft 80 kron, morzsolt 1 ft 60 kron méreje; a kereskedés szünetel, a boltok türesek; ilyenkor az ember legszívesebben otthon marad. M. M.

K ü l f ö l d.

Franciaország. A „Pays“ már kivonatokat közöl Napoleon hg röpiratából, melynek czíme: „a pápai kormány a francia diplomácia ítélete szerint.“ A röpirat a császárnét is megvágja.

A „France“ erősen kiké a római szék azon intézkedése ellen, hogy a római területen fekvő velétri papi kerület főnöke a zsidókat kerületéből tömegesen kiutasította, s követendő például az orosz kormány eljárását hozza fel.

Olaszország. Olaszországi hírek szerint Farbrizzi és Mordini képviselők levelet intéztek Garibaldihoz, melyben Mazzini azon javaslatának elfogadását ajánlják, hogy a Garibaldi-párt a kormánytól teljesen szakadjon külön.

Angolország. A középtengeri angol hajóira a joniai szigetekre szánt s fegyverekkel megrakott hajókat fogott el.

Poroszország. Berlinben az a hír, hogy képviselőházat feloszlatják, hogy a nép új választásba mondja ki véleményét a volt országgyűlés működéséről a sok adresee- és küldöttségek felett.

Hogyan születnek hivatalos uton Poroszországban a loyális adresek, kitűnik egy Oertzer nevű tanácsosnak a következő nyilvánossá tett felhívásából.

Mindazok, kiknek óhajtatásuk: részt venni a király ő felségéhez intézendő adreseeben, melyben szólnakozás fog kifejeztetni a képviselőház határozatát felett — értesítettnek, hogy az én házamban egy adresee, mely nem sokára ő felsége elébe fog juttatni aláírásra készen áll.

Szerbia. A „S. K.“-nek írják Belgrádból, nov. 5-ről: Mától fogva ismét létezik a szerb nemzeti milícia mintha ismét valami nagy eseménynek kellene bekövetkeznie. Belgrádban még kereskedőknek és mestereknek is be kell zárniok boltjaikat és műhelyeiket, hogy katonai gyakorlatokra menjenek; a megjelölt csapat előtt 25 bottal büntetik. (?) Minden bálum e fegyvergyakorlatokon. Tegnap reggel óta sem találnak egy egykori ausztriai seregbeli őrmestert, ki az ausztriai consuli irodában szolgált. Katonai sírkáját az utcán megtalálták s a consulsághoz vitték. Laka üres, csak kardját és puskáját találták benne. A vizsgálatot megkezdték e titokteljes eset fölött.

Utósó posta.

Sz. Pétervár, nov. 11. A mai „Journal de St. Petersburg“ azon nézetben van, hogy az idegen hatalmaknak semminemű joguk sincs az Amerikában beavatkozásra. — Semmi más beavatkozás nem lehetséges — ugymond e lap — egyedül az, mely az Oroszország által a háboru kezdete óta adott tanácsokkal egyeztetlen lenne. Ugyancsak e lap egy más cikke felel a „Morning Post“ f. hó 3-ról kelt cikkére Oroszország azon törekvéseiről, hogy határait nagyobítsa. Oroszország a legconservativebb állam. Oroszország rendszere Törökország viszonyaira nézve Európának beleegyezésére, egyetértésre és egyenlőségére van alapítva, és sen-

TÁRCZA.

Arany János új lapja.

Mult október végén a „Szépirodalmi Figyelő“ kiadása fölfüggesztetett akkor azon kifejezett nyilatkozattal hogy új évkor ismét megindul. A nevezet lapot Heckenast ur adta ki. Ime most a „Szépirodalmi Figyelő“ helyet Arany János egy új önálló lapra bocsátja ki előfizetési fölhívását melyből azt tudjuk, hogy Heckenast nem fogja többé kiadni a Figyelőt; e helyett lesz az új lap, melynek Arany János egyszersmind a kiadója is. A „P. N.“ e lapról külön vezércikket ír. A tárgy közérdekűségénél fogva közöljük mi is egész terjedelmében az előfizetési fölhívást, mely következőleg hangzik:

Nem hiu nyegleségből történik, hogy nevemet, mely csak alul van illő helyén, e felhívásnak épen a homlokára tűzöm. Azt akarám elérni vele, hogy a ki megtekinté, ne dobja félre olvasatlanul e soraimat. Vegye úgy, mintha ez volna oda fölírva: „Egy komoly szó a közönséghez.“

Írói s kiadó körünkben általános a panasz hogy a magyar közönség irodalom iránti részvéte gyors apadásnak indult. Ama tompa közöny látszik elfoglalni — mondják — az elméket, mely kezd nem hinni többé irodalmában. Régi vállalatok elszabadnak; új vállalat pedig így — szólnak — már születésekor homlokán viseli a haláljegyet.

Mégis én, a megszűnt „Figyelő“ helyett, új lap szerkesztésére, — nemcsak, hanem, kiadom, Heckenast ur lemondása után, kiadására is vállalkoztam! El kell mondanom, miért.

A mi az elsőt, a szerkesztést illeti: nem hiszem, hogy jó lap — minőt én igyekszem legalább létre-

hozni — fölösleges volna, vagy, bármily idő forduljon, olvasókra ne találja. Nem hiszem hogy a közönség, az a lelkes magyar közönség, mely vetélkedve siet ma is biztosítani irónak tehetetlen korát, közönynevel forduljon el onnan, hol tehetségöket óhajtták bemutatni. Sőt meg van győződve, állitni merem, hogy az irodalom-pártolás nem divat, nem ünnepi demonstratio örömtüze, hanem jótékony napvilág, mely hétköznap is süt mely a legstürbb felleglen is áthatol, annyira, hogy föl ne akadjon a tenyészet rendje és sötétbe ne boruljon a mindenség. Tudja, hogy az irodalomtól csak néhány évre sem vonulhat vissza a nemzetiség nagy kára nélkül, s még rossz irodalmat is pártolna inkább: valamint a nap sem vonja meg eltétő sugarait, habár általuk egyszer több gyom hajt is ki, mint másszor.

E szerint inkább az a kérdés: mivel igazolom annyi szépirodalmi folyóirat mellett az enyémnek szükséges voltát; s micsoda kezességet nyújthatok tartalmára nézve a közönségnek.

Először is: lapom terve különbözik a szokásostól a mennyiben nagyobb részt ugyan szépirodalmi, de egyszersmind széles értelemben vett literatúrát s általános műveltségterjesztő folyóirat lesz.

A szépirodalmi részben oda töreksem, hogy a jobb tehetségek összegyűjtése s a közlendő munkák lehető megválasztása által, folyvást kellemes, de egyszersmind az ízlés törvényeinek megfelelő olvasmányt nyújtsak, úgy a férfi, mint a női közönségnek.

Eredeti beszélekben oly iránynak adok elsőseget, mely lélektani fejlesztés mellett a magyar nemzeti és népi élet jellemzésére törekszik. Fordított novellákkal azon leszek, hogy mindenünne a példány-szerűt honosítsam meg, a mi előmozdítja saját ízlésünk fejlődését. Verseket nemcsak paráde gyanánt, hanem minél gyakrabban közlök jelesebb költőinktől;

s a pályatörő tehetségek fölleptetését is úgy eszközölöm, hogy az ne a lap hátrányára essék.

A literatúrati rész kiterjed a magyar hazai és művelt külföld, a mult és jelen kor irodalmára, még pedig nemcsak a szorosan vett szépirodalmi, hanem mindazon ágakra, melyeket e szó: literatúra, külföldön, a művelt nagy közönség irányában (a tudományi szakszerűség kizártával) magában foglal.

Az általános műveltség terjesztő rész, egyesítvén a kellemest a tanulással, mindazon ismeretek terjedését eszközli, melyeket — a társadalom, tudomány és művészet köréből — művelt névre igényt tartó közönség (férfi és nő egyaránt) nem mellőzhet.

Ha e jó-magasra tűzött czél, lelkes írónk segélye s minden jelesb tehetség közremunkálása által, (mert ki merne másképp egy ily programot felállítani!) elérnem, vagy csak jóformán megközelítenem is sikerül: akkor igazolva leend, miért vállalkoztam a szerkesztésre.

Most azt is elő kell adnom, miért vállalkoztam a kiadásra, — én, kinek oly kevés a koczkázthatni valóm, és oly időben, mikor vagyons kiadók is meg-hátrálnak.

Az elmondottakból kitetszik, hogy egy ily tartalmu és szerkezetű folyóiratot nem lehet isten nevében összekövegetett ingyen munkákkal és házagpótlókkal töltetni meg, hanem minden lapját fizetni kell is, méltányos is. A szerkesztő, maga levén a kiadó, ezt inkább teheti, mint ha a közönségtől bejövő — úgy is mérsékelt — hasznót — még egy kiadóval kellene megosztani.

En, mindennek előtt a lap benső becsének megalapítását tűzvén ki czélul, elhatároztam, semmi áldozatot nem kimélni e czélra a mennyiben a tiszt, közönség erre módot nyújt. Méltányos és igazságos kul-

győzőket sem legyőzötteket nem törekszik előlétni. A fölvilágosodott közvélemény majd igazat ad nekünk. Ha a „Morning Post“ által patronizák erőszakoskodási rendszer fölényt nyerne, akkor ő reá háritjuk az egész felelősséget.

Corfu, nov. 8. Itt és Zanté-ban Angolország javára demonstrációk voltak. — A brit katonák fraternizálnak a néppel. — Több jómiai helyhatóságok rokonszenvező feliratot intéznek az ideiglenes görög kormányhoz.

Páris, nov. 9. este. A „Patrie“ jelenti: Franciaország Angol- és Oroszország azt javasla, hogy Amerikától 6 hónapi fegyverszünetet kívánjanak. A fegyverszünet alatt a hatalmasságok jó szolgálataikat felajánlanák, a kibékítés előidése végett. Azok az éjszaki államoktól azt kívánák, hogy a zárlatot haladéktalanul megszüntessék.

Milano, nov. 10. Ma a „Perseveranza“ Nápolyból 9-ről jelenti: A seversi útközetben Capitanátában, 1 százados, 1 hadnagy s 40 ember 200 briganti által megtámadtatott; a katonák a harcban többnyire megöltek, néhányan — köztük a százados — a brigantik által elfogattak, több briganti is halva maradt.

Dresda, nov. 10. Ma a „Dresdn. Journ.“ közlése Beust államminiszternek a lipcei kereskedelmi kamra elnökéhez intézett levelét. Annak Münchenbeni eljárása nem kárhoztatta. Dörsztberger eljárása nem helyeseltetik s állítása valótlannak nyilvánítatik, s Hanseman eszmemenete helyeseltetik.

Vegyes tudósítások.

* Mult keddi számunkban a kaszinó-egylet új választmánya elősorolásánál Herrling János ur neve, ki szinte választmányi taggá választott meg elmaradt.

* A „S.“ Bécsből vett távirat értesül, hogy a berlini német cultura egylet, támogatva egy párisi társulat által, a nagyváradi-kolozsvári vaspályának 80 millió tökélt biztosít. Ez iránt a szerződés meg is kötött; az igazgató-tanács megválasztott; az engedélyezési kérvény benyújtott.

* Előfizetési Főhívás az „Erdőszereti Lapok“ 1863-dik évi folyamára! Midőn az annyi család közt legördült mult év derekán az „Erdőszereti Lapok“ ra szőlő előfizetési felhívást közrebocséjtottuk, hazai lapjaink majdnem kivétel nélkül intőleg buzditólag szözlottak a magyar közönséghez, nem mintha mi elég szerencsések lettünk volna tettekre hivatkozhatni, melyek a nemzet bizalmára érdemesithetnek, hanem — úgy hisszük mi — mert e lapok t. szerkesztősegei az ügy fontosságától áthatva annak képviselését megkísérténi óhajtották. Egyes füzeteink, a mint megjelennek, ugyan ezen lapok s mondhatjuk a közönség részéről is alig várt meleg részvétellel fogadtattak, mi által akarunk szentsége melynek a tett korántsem vala képes megfelelni, bő jutalmát vette.

Megfogadtuk, hogy lapunk tiszta jövedelme első sorban a magyar erdőszereti műszótár megalkotására fog fordittatni. E tiszta jövedelem — a mint az alább következő nyílt számadásból kiviláglik, csekély volt ugyan, elégséges mind a mellett, hogy e műszótár német részét kinyomathassuk, válalkozó munkatársainak megküldhessük. A visszakerült példányok és saját fáradozásaink nyomán a műszavaknak megfelelő magyar kitételeket is sikerült összeállítanunk. Hátra van még a külvívő példányokat bevárnunk, azok szerint munkalatunkat kiegészítenünk, az egyes szavakhoz rövid magyarázatot írunk s az így elkészült műszótárt

illetékes bíráló választmány által megrostálva, kijavítva, a közönség használatára bocsájtanunk.

Hátra a magyar tankönyvek, hátra a szélesebb értelemben vett erdőszereti magyar irodalom megalapítása hátra a teendői roppant sokasága, melynek bevégezése egyrésztől kellő képzettség mellett rendíthet len kitartás, megfeszített munkásságot, a másik részről — meleg pártolást igényel!

A magyart első sorban nemzetiségének szellemi fensőbsége biztosíthatja a végbúkas ellen; ismereteink fejlesztése minden irányban, — ez fennmaradásunk talpköve; e nélkülfényesen vagy észrevétlenül — de sirba dőlünk. Rajta tehát! kiki csak egy homokszemet, és felépül a palota, melynek védfalai közt a magyar örök életet élhet! A haza hő szeretetében gyökeredző eme kötelességérzettől indítva, mi is megkísértettük erőnket, hogy a nemzeti mivelődés egy részesei-kjét betölthessük. Megfeszítettük minden erőnket hogy a belénk vetett hit első évi életünk alkonyán azon reményen végződjek, miszerint a jövő évben — felhasználva a multnak tapasztalásait, egyes jóakaróink figyelmeztetéseit, hazánk fölvirágzásának hajnalához a fénypir némi csekély szikrájával vállalatunk is járulhatand.

Ha sikerült t. előfizetőinket szándékunk őszinteségéről, igyekezetünk komolyságáról, vállalatunk életrevalóságáról meggyőznünk, úgy nem hasztalan kockáztatjuk azon kérést, hogy előfizetéseiket a jövő 1863-ki évi folyamára megújítani és lapunk pártolására becses ismerők köréből többeket is reá birni kegyeskedjenek.

E lap mint eddig, úgy ezentul is havonkint minden hó első napjaiban legalább két nyomott ivnyi terjedtségben fog megjelenni, s annak tiszta jövedelme az erdőszereti irodalom előmozdítására fordítja ni.

Az előfizetési ár egy évre 5 ft o. é.

Előfizetni csak egész évre lehet.

Az előfizetési pénzeket legkésőbb november végeig kérjük megküldeni az „Erdőszereti Lapok“ szerkesztőségének Selmeczen, mert a lap új évi folyamát csak úgy indíthatjuk meg, ha vállalatunkat anyagilag biztosítva látjuk.

Az „Erdőszereti Lapok“ 1862-ik évi számadása. Bevétel: Előfizetési pénz 477 példányért a 5 ft 2385 ft. Hirdetési díjak 2 ft 70 kr. Kamatok 21 ft 45 kr. Összesen 2409 ft 45 kr. — Kiadás: Előfizetési felhívásokra 259 ft 85 kr. Irodai költségekre 102 ft. Postabérekre (bezárólag a novemberi szétküldést) 244 ft 73 kr. Nyomatási költségek (bezárólag a novemberi füzetet) 1050 ft 8 kr. Tiszteletdíjak 370 ft 17 kr. Könyvekre 4 ft 80 kr. Különfélékre 107 ft 43 kr. A műszótárra 165 ft 12 kr. Összesen 2304 ft 18 kr. Levonván a kiadást a bevételből marad 104 ft 97 kr. mely a deczemberi költségeket fedezendi.

Lapunk tiszta jövedelmét tehát azon összeg képezi, melyet az erdőszereti műszótár előmozdítására fordítunk.

Tulajdonos, kiadó és felelős szerkesztő Vágnér Károly. Főmunkatárs Diváld Adolf.

SZINHÁZ.

Hétfőn november 10-én Zöldi Miklós, mint vendég első föllépteül adatott a Czigány 3 felvonásban, Szigligetitől. Közönségünk előtt a legjobb emléken levő Zöldi ur, kiléptekor zajos tapsokkal fogadtattott; az öreg cigány szerepét oly művészileg adta, hogy hibáznánk, ha bármely jelenetét is kiemelni akarnánk, mert az elejétől végig a legtekélyesebb egész volt; — Tőkés Emilia, mint Rózsika, ismét remekelt; — valóban ha Zöldi urat színházunk személyzetéhez számíthatnók, Zöldi és Tőkés mellett nem jutna eszünkbe a pestieknek a nemzeti színház hason szakmájú tagjait irigyelni. Aradiné mint Évike nagyon helyén volt, helyes fölfogással játszott és szépen énekelt; Bányai is kielégítőleg adta Gyurit; azonban Aradi, mint az öreg cigánynak Peti fia, nem elégített ki; úgy tapasztaljuk, hogy még nagyon kezdő színésznek kell lenni, és még

nem fejlődött ki nála az alakító tehetség, minden szerepeit nagyon egyformán adja, legyen ő gróf vagy cigánygyerek — játéka, szerepe ugyanegy; — Tóth hasonlókép mindig egyformán kiabál; — Redényiné a veszekedő parasztnyecske nagy patheticus mozdulatokkal adta, ahhoz a szerephez fürgébb, mozgékonyabb játék kell; — Murányi jólteszi, ha máskor szerepét jobban betanulja.

Kedden november 11-én Ördögűző huszártiszt 4 felvonásban, és a felvonásokközben Czeke Sándor ur hangversenye. A vigjáték meséje csaknem egy a „Makranczos hölgy“ történetével, s így jobbnak láttuk volna a classicus makranczos hölgy mellett maradni, mint annak utánzását hozni színpadra; — különben a makranczos Franciskát Tőkés Emilia magához méltólag személyesítette; — Krasznai, mint ördögűző őrnagy, nem felelt meg várakozásunknak, különösen az időszakonkénti átmenetela durvaságról a gyöngédségre és viszont nem voltak a kellő természetességgel előtűntetve, s nagyon dühös katona akart lenni, mert éjjel nappal mindig kardosan és feltett sapkával járkált, sőt talán aludni is karddal ment. — Brandt és Szentkúti az inast és huszárt nagyon jól adták, de hogy Tóth oly szögletes modorral királyi tanácsossáig vihette, azon nagyon csudálkozhatunk.

A felvonásokközben Czeke Sándor ur művészi jeles hegedűjátékával gyönyörködtette a közönséget, — a könnyűség, melyel hangszereit kezeli, a szabatos, tiszta hangolás, mellyel darabjait előadja, valamint a darabok választékossága is kivívták számára a méltán megérdemelt közelismerést, mely minden darab után zajos tapsokban és kihívásban nyilvánult; — legfőképp tetszetek „a madár a fán“ és „a velencei carneval“; mely utolsót közkívánatra ismételnie kellett.

Ipar s kereskedelem.

Bécs, nov. 11. A tegnapi vágómarhavásáron a fölhajtás volt 2615 darab ökör 80 darab nem adatott el. Az ár 25—30¹/₂ ft mázsánként.

Debreczen, nov. 4-én. (Cz. k.) Ma tartott hetivásárunkon az életneműek és élelmi szerek közép-árai következők voltak: 1 mérő tiszta buza 3 ft 60 kr, kétszeres 3 ft 20 kr, rozs 2 ft 25 kr, árpa 1 ft 90 kr, zab 1 ft 47 kr, ó tengeri nem volt, új 2 ft 35 kr, köles 2 ft 35 kr, kása 4 ft 60 kr; 1 font marhahus 16 kr, 1 mázsza szalonna 32—36 ft. A hájnak ára 32—36 ft.

Budán, nov. 12-én következő számok huzattak ki:

43, 81, 72, 1, 11.

Mindszenti Cornelia

mint szerződött tag első föllépte.

Bérlet-ARAD. 11. szám.

Ma csütörtök, nov. 13-án.

Szabó József és Filippovics István igazgatásuk alatti opera- dráma- és népszínmű-társulat által adatik:

HUNYADI LÁSZLÓ.

Eredeti nagy opera 4 felv. Szövegét írta Egressi Béni, zenéjét Erkel Ferencz.

Kezdeté 7 órakor.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről november 12-én, 1862.

5% Metalliques . . .	71.20	Ezüst	121.—
Nemzeti kölcsön . . .	82.55	Váltó Londonra . . .	121.25
Bankrézvény	792.—	Arany	5.79
Hitelintézet	223.—		

Felelős szerkesztő: Környei János.

eset alapítottam meg az írók díjazására nézve, mely a szerint növekedik, a mint a közönség pártolása lapom felé fordul, s így lehetővé teszi, hogy folyóíratom becsét azon mértékben emeljem, a mint iránta a közrészvét nyilatkozik. Való, hogy maga a díj magasabb volta még nem eszközöl jobb munkákat; de nagyobb concurrentia által módjába ejti a szerkesztőnek a válogatást, s hogy ez nagy előny, ki vonná kétségbe.

De épen azért, mivel a fő sulyt nem külsőségekre, hanem a szellemi alap megvetésére helyezem: egyelőre nem vagyok oly állapotban, hogy a közönségnek nagyszámu mellékleteket, czifra külsőt, rendkívüli kedvezményt stb. ígérhessek. Jól tudom, hogy a közönség egy része (talán nagyobb része) úgy van szoktatva, hogy minél több és diszesebb papírt, minél tarkább mellékleteket s minél olcsóbb áron, ígérjen neki a vállalkozó; de a legegyszerűbb számvetés megmutatja, hogy — középszerű pártolás mellett, milyenben a mi szépirod. lapjaink rendszeren részesülnek — teljes lehetetlen a fényűző kiállítással a benső becsnek egyenlőlépést tartani. Egyik vagy másik szenved.

Mindazáltal, hogy e rézzben se maradjak hátra mihelyt az előfizetők száma eléggé biztosít, hogy bukkas veszélye nélkül tehetem: azonnal megindítok egy „Magyar költők arckép-csarnyát“, önálló mellékletekben. Ez által a közönség, idő folytán, a régebb és újabb jeles költőinknek egy, lehetőleg teljes arckép-gyűjteményét fogná nyerni, a mit ma már így együtt találni ritka. Eleinte legalább két havonkint, nagyobb pártolás esetére sürűben is, hozna lapom ily mellékletet, — valamint a növekedő részvételtől függere a lap külső díszét, a benső érték megalapítása után, másképp is emelni, Mind ez szokat-

lan modoru, de őszinte ígéret oly kiadótól, ki se csodát tenni, se a magáéból ezeket áldozai nem képes.

Örömmel egyesítém végre saját kezemben a kiadást még azért is, hogy így t. előfizetőim névsora mindig előttem állván, s velők közvetlenebbül érintkezővén, osztály és nem szerint jobban hozzávethessek szellemi igényeikhez, s panasz esetében magam intézkedjem orvoslás iránt.

Megtettem minden lépést, s folyvást azon leszek, hogy jelesb íróinkat s általában a jobb tehetségeket lapom köré gyűjtssem s folytonos közreműködésre bírjam. „A nagyobb rész már is örömmel üdvözli folyóíratom eszméjét, s a még folyvást érkező válaszok mind több eredményen biztatnak.“ Névsoruk közlését akkorra kell halasztanom, ha mindnyájokat egy koszoruba fűzhetem.

De szívesen fogadok mindenkitől dolgozatot, ha elfogadható. Különösen az ismertető résznek minél változatosb kiállíthatása végett felhívom a haza (kivált ifjabb) tudósait s tudomány kedvelőit (a kikhez magán felhívásom el nem juthatott is,) hogy becses közreműködésökkel támogassanak.

Ime, tisztelt közönség! vázlata egy tervnek, mely szerint a lapot belülről kifelé megalapítani óhajtom. Azt azonban ki kell jelentenem, hogy tengő vállalatot nem akarok. Pontos számítás szerint egy ily folyóírat fennmaradásához az előfizetőknek legalább oly száma kellene, mely megközelítse az ezert. „Azért is kérem az előfizetések sietős megtételét, hogy már deczember 25-ke körül tájékozhassem magamat a vállalat jövődjé iránt.“

Nincs egyéb hátra, mint a t. közönséget lapom rövidre vont programjával s az előfizetési feltételekkel megismertetni. Czime:

„Koszorú.“

„Szépirodalmi s általános műveltség terjesztő hetilap.“

1. Megjelen a „Koszorú“ jan. 1-jén 1863. s azontul hetenkint, csütörtökön, a „Figyelő“ alakjában (legnagyobb 8-adrét) de fél ivvel bővítve, tehát másfél ivnyi tartalommal.

2. A „Koszorú“ főlapja szépirodalmi; úgy mint kötött és kötetlen alaku költői dolgozatok; továbbá (nem szorosan tudományos) aesthetikai, társadalmi, általános műveltségterjesztő előczikkek, (ide vonhatók levén, például föld- és népisme, utazás, historia s némely általánosb érdekű tudomány-ág egyes mozzanatai vagy kör-rajza is, a mivelt közönség számára kellemesen előadva); melléklapja vagy tárczája a bíráló, ismertető, mulattató tartalommal, u. m. könyvismertetés, kivonatok, jelesb művekről tüzetes bírálatok is; életképek, genre-ek, mindenféle szépirodalmi skizzek; apróbb irodalmi, művészeti, társaséleti közlések, színbírálat, vegyes újdonságok, könyvészet stb., szóval mindaz, minek egy ily, mivelt közönség számára szerkesztett lapban helye van.

8. Ha az előfizetők száma csak a 80-at is megüti, megindul a „Magyar költők arcképcsarnoka“ — legalább két havonkint megjelenő önálló képekben.

Előfizetési ár fél évre 6 ft, egész évre 12 ft. Az előfizetési pénz „vidékről egyenesen hozzám“, mint kiadóhoz, bérmentve utasítandó. (Lakásom üllői ut és 3 pipa utca sarkán, 11. sz.)

„A helybeli előfizetők kényelmére“ Emich Gusztáv ur kiadó hivatala is (Barátok tére 7. sz.) elfodja lapomra az előfizetést.

Gyűjtőknek a szokott t. példány (10-re egy) adatik. Kelt Pesten, novemberben, 1862.

Arany János.

a „Koszorú“ felelős szerkesztője, kiadója és tulajdonosa.

BÉCSI BÖRZE nov. 10.			KÖZLEKEDÉS.			GABONAÁRAK		
Államadósság.			Vasuti menetrend.			a pesti piacon november 10-én.		
5% osztrák érték	65 65	65 75	I. Aradról Pest és Bécs felé.			Alsó-austriai mé-		
5% Metalliques	71 —	71 10	Aradról indulás 12 óra 41 p. d. u., és 8 óra 20 p. este.			rő szerint		
4% —	55 —	55 25	Csabáról „ 2 óra 17 p. d. u., és 11 óra 13 p. éjjel.			Súly	Leg-	Leg-
5% nemzeti kölcsön	82 85	82 90	M.-Túrról „ 3 óra 50 p. d. u., és 2 óra 3 p. regg.			font	alatt	mag-
Földtehermentesítés.			Szolnokról „ 5 óra 9 p. d. u., és 4 óra 12 p. „			ár o. é.		
Magyar			Czegled érkezés 5 óra 56 p. este, és 5 óra 39 p. „					
Bánsági, horvát, szláv			Post „ 8 óra 37 p. „ és 8 óra 45 p. „					
Erdélyi			Bécs „ 6 óra — p. regg. és 6 óra 33 p. este.					
Bankzáloglevél			II. Bécsből Pest és Arad felé.					
6 évre			Bécsből indulás 8 óra — p. este, és 7 óra 45 p. regg.					
Sorsjegyek.			Pestől „ 6 óra 25 p. regg., és 5 óra 35 p. este.					
1839-ki sorsjegyek			Czegledről „ 9 óra 42 p. „ és 8 óra 39 p. „					
1854-ki „			Szolnokról „ 10 óra 40 p. „ és 10 óra 11 p. éjjel.					
1860-ki „			M.-Túrról „ 11 óra 46 p. d. e. és 12 óra 14 p. „					
Hitelintézet			Csabáról „ 1 óra 22 p. d. u. és 3 óra 9 p. regg.					
Gőzhajózási			Aradra érkezés 3 óra 3 p. d. u. és 6 óra — p. regg.					
Budai			Postai menetrend.					
Eszterházy herceg			Pestől. Érkezik mindennap 1-szer a vasutról.					
Salm			N.-Szebenből érke. 5 órakor reggel.					
Pálffy			Temesvárról „ 11 „ délielt.					
Clary			Váradról „ 11 „ „					
St. Genois gróf			Battonyáról „ 5 1/2 „ este.					
Windischgrätz hercz.			Jozsás helyről „ 5 „ „					
Waldstein gróf			Indul: naponként Jozsás helyre 6 órakor reggel.					
Keglevich gróf			Battonyára 11 1/2 „ délielt.					
			N.-Váradra 1 „ délielt.					
			Temesvárra 3 „ „					
			N.-Szebenbe 7 „ „ este.					

H I R D E T É S E K.

(1214) **PLATOW II.**
természeti műtárlata,
 az ARENA vendéglő helyiségekben
 naponta reggeli 8 órától esti 8 óráig megtekinthető.
 Bementi díj 25 ujkr.

(1221) **Hirdetmény.**
 Mely szerint értesítettnek a t. cz. „Szent-István-Társulat“ aradvidéki tagjai, hogy a folyó évi járulékot a helybeli Plébánia hivatalához beszolgáltatni, vagy ottan személyesen lefizetni sziveskedjenek.

3067/1862. (1219) 2—3
Árverési hirdetés.
 Arad vármegye polgári törvényszéke részéről közhirrét tétetik, hogy a bécsi cs. kir. osztrák nemzeti banknak 88,505 frt 47 kr tőke tartozás és járulékainak kielégítése végett Aradmegye borosjenői járás borszegi birtokos László Miklós és László László tulajdonához tartozó 20 dik sz. a. felvett és az épületekkel együtt 314,555 frt 11 kr-ra becsült nemesi birtok ingatlanjai bíróság leendő elárvereltetésére első határnapul 1863. évi januárhó 19-dik napjának d. e. 9 órája a szükség esetébeni másodszori árverés pedig 1863. márczius 23-ik napjának szinte d. e. 9 órája tüzetik ki, s erre a venni szándékozók a megye pertári helyiségeibe meghívattak.
 Az árverési feltételek a megyepertárban hivatalos órákban megtekinthetők, az árverelni szándékozók bánompénzül 10,000 frtot tartoznak vagy készpénzben, vagy börzefolyam szerint a számítandó hitelpapirokban letenni.
 Kelt Aradon 1862. október 9. tartott megyei polgári törvényszéki ülésből.
 Kiadta: Czaizlinger Lajos, aljegyző.

(1212) 3—3
Árverési hirdetés.
 Arad sz. kir. városa árvaszékének f. évi jk. 657. sz. a. határozata folytán, Steininger Antal örökhagyó által hátrahagyott három-veréb-utczai 1-ső sz. a. és ákátz-utca 8. sz. a. házak, f. év decemberhó 2-án délutáni 3 órakor a telekkönyvi hivatalban, az örökhagyó özvegye s kiskoru árva: javára, a gyámhatóság jóváhagyásának fentartása mellett el fognak adatni.
 Aradon, 1862. november 9-én.
 Somogyi Gyula, tanácsnok.

(1217) 2—2
Eladó széna.
 Hunyad megyében Laposnyaki birtokos, méltóságos Lázár Pál Oszkár urnak 1000 tavalyi, 400 ideai összesen 1400 alföldi kocsi széna eladó; szükség esetében étető és itató helyel.
 Bővebben értekezhetni a tulajdonos ural vagy Gábor Péter udvarbíróval.

2—2 389/1862. Polg. (1215) 3—8
Árverési hirdetés.
 Az aradi tekintetes e. b. váltótörvényszéknek f. évi szeptember 5-én 679—680. számok alatt kelt végzése folytán, Institutor Ignác ur részére Petrány György paktotai lakostól f. hó 8-án lefoglalt több rendbeli pintér munkakészletek és házbutorok bíróság leendő elárverelésére f. évi november 15-dik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki. Venni szándékozók ezennel meghívattak.
 Agris, 1862. október 26-án.
 Nicora Dávid, szolgabíró.

2024/1557. 1862. (1218) 2—3
Árverési hirdetés.
 Szathmáry Jánosnak néhai Lukácsy János örökösei ellen 3200 pfrt tőkekövetelés és járulékai erejeig folytatott végrehajtási ügyben néhai Lukácsy János hagyatékához tartozó, bíróság lefoglalt 4747 ftrra becsült, 3916. h. r. sz. a. fekvő, arad-polturai 54. sz. ház és szőlőkert, 300 ftrra becsült arad-belvárosi illetőleg az ugynevezett új telepítvényen Erzsébet-utczában fekvő 60. h. r. sz. üres teleknek elárvereltetése Arad sz. kir. város törvényszékének úgy is mint telekkönyvi hatóságnak f. évi október 18-án jk. 2024. sz. a. kelt végzésevel elrendeltetvén, első árverési határidőül f. évi december 15-ének és — a mennyiben szükségeltetnek — második és utolsó árverési határidőül 1863. évi január 15-ének mindenkor délutáni 3 órája tüzetik ki.
 Venni szándékozók azzal hivatnak meg, miszerint az árverés az Arad városi telekkönyvi hivatalban fog megtartatni, ahol az árverési feltételek előlegesen is mindenkör megtekinthetők.
 Kelt Arad sz. kir. város törvényszékének m. telekkönyvi hatóságnak 1862. é. október 18-án tartott üléséből.
 Kerner Ferencz, jegyző.

(1217) 2—2
Eladó széna.
 Hunyad megyében Laposnyaki birtokos, méltóságos Lázár Pál Oszkár urnak 1000 tavalyi, 400 ideai összesen 1400 alföldi kocsi széna eladó; szükség esetében étető és itató helyel.
 Bővebben értekezhetni a tulajdonos ural vagy Gábor Péter udvarbíróval.

(1217) 2—2
Eladó széna.
 Hunyad megyében Laposnyaki birtokos, méltóságos Lázár Pál Oszkár urnak 1000 tavalyi, 400 ideai összesen 1400 alföldi kocsi széna eladó; szükség esetében étető és itató helyel.
 Bővebben értekezhetni a tulajdonos ural vagy Gábor Péter udvarbíróval.

(1216) 2—2
Árverési hirdetés.
 Szabad kir. Aradváros törvényszékének f. évi október 9-én 4054/2936. sz. a. kelt végzése folytán Fronhoffer Jánosnak Gábor Juon ellen támasztott 50 ftr 29 1/2 kr tőkekövetelésének kielégítése tekintetéből ez utóbbinak Pernyáya elővárosban György utcában 99. sz. a. fekvő s 150 ftrra becsült háza és telke f. é. november 19-én délután 3 órakor a városi telekkönyvi hivatalban a becsárért vagy azon felül végrehajtás utján először árverés alá bocsájtatik.
 A feltételek a városi telekkönyvi hivatalban úgy Jászfő József felperesi ügyvédnél megtekinthetők.
 Kelt Aradon, november 8. 1862.
 Sarlot János, végrehajtó bíró.

(1220) 1—3
Körösfa eladás.
 A paktotai uradalom részéről f. évi novemberhó 26-án Szöllös és Zaránd községek közti területen 1000 darab egészséges, különféle nagyságú bármínemű számfá készítésre alkalmas körösfa árverés utján készpénzfizetés mellett el fog adatni.
 Venni szándékozók a kitűzött napon megjelenésre meghívattak.
 Bővebben a paktotai uradalmi felügyelőségél értekezhetni.

(1147) 17—*
BETTELHEIM TESTVÉREK
 könyvkereskedésében Aradon kapható
Naptárak 1863. évre:
 Garabonciás diák. Ára 80 kr.
 Bolond Miska naptár. Ára 80 kr.
 Kakas Márton naptár. Ára 80 kr.
 Lidércz naptár. Ára 60 kr.
 Paprika Janesi naptár. Ára 30 kr.
 Az ország tükre. Ára 1 ft 20 kr.
 Kipfelhauser naptár. Ára 80 kr.
 Nagy képes naptár, Búcsánszky Alajostól. Ára 42 kr.
 Szebeni román naptár. Ára 40 kr.
 Amicu Poporului. Ára 60 kr.
 Österreichischer Volks- u. Wirthschafs-Kalender. Ára 40 kr.
 Illustriert. Kalender u. Novellen Almanach s. Prämie. Ára 84 kr.
 Wanderer an der Donau, Neueste Familien-Kalender s. Prämie. Ára 70 kr.
 Humoristisch-Satyrischer Volks-Kalender, von Märzroth. Ára 70 kr.
 Illustr. Kathol. Volks-Kalender von Jarisch. Ára 54 kr.
 Wandersman-Kalender. Ára 40 kr.
 Österr. Volks-Kalender. Ára 65 kr.
 Dr. Nep. Volgl's Volks-Kalender. Ára 65 kr.
 Jäger-Kalender. Ára 60 kr.
 Ausztria-Kalender. Ára 60 kr.
 Öst. G. Adolf Kalender. Ára 50 kr.

(1222) 1—6
A helybeli kaszinó-egylet tisztelt tagjai
 ezennel felkéretnek, hogy járandóságukat alólírotnál befizetni sziveskedjenek.
 Arad, november 12. 1862.
 Wallfisch Pál, pénztárnok.

4134/1862. (1223) 1—3
Hirdetés.
 A városi cselédség részére kívánó öltözet készíttetése iránt f. évi november 15-én d. e. 10 órakor a városháza terében árlejtés fog tartatni, mihez vállalkozó 50-től 100 forintig bánom pénzzel ellát azon megjegyzéssel hivatnak meg, mik addig is az ebbeli feltételek a számv. hivatalnál megtekinthetők.
 Kelt Aradon, 1862. november 12.
 Arad sz. kir. város tanácsa.

(1224)
Árverési hirdetés.
 Közhirrét tétetik, miszerint Berg Vilmos részére, Greger testvérektől 3000 ftr váltóösszet s járulékai fedezésére foglalt különféle házbutorok, ugyanígy 200 pmérő rozs és szinte 200 pmérő árpa f. évi 6903. sz. alatti végzése folytán végrehajtást szenvedőnek püspök-utca 1. sz. első emeleti lakásán, f. évi november 21-én d. e. 10 órakor, s azt követő napjain, nyilvános árverésen el fognak adatni.
 Kelt Aradon, 1862. november 12.
 Az aradi kir. e. b. váltótörvényszék által.